

Reproducció natural
del so

VIETA

VIETA AUDIO ELECTRONICA S. A.

ADÉU AL TERMINUS

La lenta — però segura — epidèmia que ha produït tantes baixes en els cafès barcelonins dotats d'una certa tradició per les tertúlies i «penyes» que s'emparaven a l'escalf del seu clima bromós, saturat d'essències de cafè, anís, tabac i rom, ha causat una nova defunció: la del Terminus.

Ignoro les circumstàncies jurídiques que han desembocat en aquest lamentable desenllaç; el fet és que avui, la molt variada i heterogènia concurrència que s'aixoplugava en els múltiples racons que permetia la irregular configuració i arquitectura del Terminus ha estat — també — desnonada.

En els darrers anys, aquest cafè acollia diverses «penyes» musicals. Oriol Martorell i el seu equip de col·laboradors constituïa una clientela habitual. Passaren pel local invitats per la «Coral Sant Jordi», el «Cor Madrigal» de Bucarest diverses entitats corals argentines i franceses i en més d'una ocasió, s'establí, in situ, entre el cor amfitrió i la coral invitada, una competència artística animada i tensa, vivificada per un cert caire d'improvisació interpretativa.

En una altra banda de l'espai local i amb caràcter de tertúlia informal, ens reuníem després dels concerts nocturns els compositors Frederic Mompou, Xavier Montsalvatge, el violinista Xavier Turull, i jo, empedreïts noctàmbuls, amb les nostres mullers, tots els quals, en certa manera formàvem el nucli central d'un cercle que segons les circumstàncies s'eixamplava per a encabir-hi figures de les més variades branques de l'expressió intel·lectual. Participaren amb nosaltres en les nostres converses i comentaris — una mica a deshora — del concert precedent, figures com els guitarristes Alirio Díaz i Narciso Yepes, pianistes com Alicia de Larrocha, Rosa Sabater, Joan Torra i Rafael Orozco; directors com Antoni Ros-Marbà, Klaus Cornell, Enrique Jordà i Albert Blancafort; compositors com Manuel Blancafort, Joan Comellas, Cristóbal Halffter, Vicenç Asensio, Matilde Salvador i Josep Casanovas, entre altres. Crítics i escriptors com Georges i Alice Raillard, Enrique Franco, Antonio Iglesias, el mestre J. Ricart Matas, el violinista Antoni Brosa, Miquel Samaranch, Ramon Borràs i moltes altres personalitats, el nom de les quals no recordo ara.

La tertúlia s'allargava segon l'humor, plàcida o abrindada, i els col·loquis o la conversa s'interrumpien de sobte, quan la direcció de la casa ens avisava discretament (apagament de llums) que havia arribat l'hora de tocar el dos, per haver-se esgotat el temps reglamentari d'obertura, dictat per les autoritats governatives.

Al carrer, es reprenien els temes tan bruscament escapçats, però el fred i la humitat s'encarregaven de dissoldre la improvisada reunió a l'aire lliure, que havia perdut ja tota l'empremta polèmica.

No tinc memòria de l'ocasió o de l'acte que ens reuní, en la que havia de ser la darrera tertúlia. S'havia dit que la casa no tancaria. El col·lapse es produí de sobte. Oriol Martorell em contà que pocs dies abans de tancar, estigué al Terminus amb el representant de Duke Ellington, Thomas Wealey. I que el dia de la clausura definitiva, la seva coral cantà allí unes peces de comiat.

Fou el millor adéu. Però no ens aconsola de la irreversible cursa cap a l'abolició d'aquests ateneus informals que són aquests establiments. Les oficines de l'entitat (Companyia d'Assurances?, Banc?, etc.), que probablement ocuparan el local, que no s'estranyin si algun dia el computador o les fitxes perforades donen uns resultats incongruents i extravagants. Els fantasmes dels contertulians desnonats seran els autors del tropell de l'ordenador electrònic.

MANUEL VALLS

Obres de JOAN ALAVEDRA

a la Biblioteca Selecta:

POEMA DEL PESSEBRE

**Text íntegre - Anecdolari - Dibuixos
de Ferràndiz - Làmines fora de text**

PERSONATGES INOBLIDABLES

Il·lustrat

EL FET DEL DIA (D'ahir i d'avui)

Il·lustrat

(D'imminent aparició)

Llegiu en la BIBLIOTECA BIOGRÀFICA AEDOS

PAU CASALS

per Joan Alavedra

**La gran biografia del més gran músic català de tots els temps,
i un retaule històric fascinator de l'Europa musical
de primers de segle**

400 pàgines - 40 làmines

3.ª edició

DISTRIBUCIONS CATALÒNIA (Casa del Llibre)

JA SOU SOCI DE L'ORFEO CATALA ?

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telefon 222 65 94
Barcelona-3

JOAN ALAVEDRA

Dubto que en la nostra conversa hi hagi novetats per als qui ara la llegeixin. S'ha comentat tant i tant «El Pessebre» de Pau Casals, s'ha parlat tant de les anècdotes que l'envolten en les audicions, dels fets que s'han produït, ben sensibles i dolorosos alguns, durant la seva creació. Però, tot i això, com que ja fa dos anys, en la primera audició de l'obra a Barcelona vaig poder conversar amb l'Enric Casals, més proper a l'autor de la música, ara m'he decidit a parlar amb el poeta creador del text.

— I pensi que, abans del Pessebre, jo no ho era, de poeta! Ja ho he explicat, que va ser el desig de la meua filla el que em va fer escriure els primers fragments de l'obra; mai no vaig pensar que l'acabaria; més aviat que no passaria de ser una cosa purament íntima i familiar. Sort que va quedar entre els papers de la meua noia, en marxar cap a França, i allà el mestre Casals em va temptar que l'acabés, i m'hi va fer afegir la part d'Adoració de Reis i pastors. Va ser per Sant Joan del 1943 que el mestre em va fer present del primer fragment, ja musicat. I així, sense dir res, el Pessebre va anar creixent, i sense pensar, tant el mestre com jo, que arribés a ser el que és. Hi pensàvem com una obra per a oferir a Montserrat, que en la llunyania de l'exili, encara és més símbol per a tots nosaltres... Les circumstàncies tan terribles de les guerres que ens havien sacsejat, a Espanya i a Europa, potser són les que han donat una comunicació tan directa entre un text i una música pensats per a una joia, la del naixement de Jesús infant que ja és vivència latent de la Passió que es prepara. Vàrem passar tant coses tristes, com tants d'altres! A Prada, tot i tenint amics a prop seu, el mestre se sentia sol, íntimament, n'estic segur. La limitació d'afectes i els esdeveniments d'aquells temps, han purificat encara més el seu so meravellós.

— Com està ara en Pau Casals?

— Miri, li ensenyaré una cosa. (Un retall de diari, amb una fotografia del gran violoncellista, llegint, abstret, quelcom que té entre les mans. Dalt de tot de la plana, unes lletres de la seva esposa, Martita, que expressen tota l'angoixa que ha passat darrerament amb la crisi de salut del seu marit i la joia de la recuperació.) Aquesta foto és recent. Veritablement les esperances de la Martita, són fundades. Té una vitalitat i demostra un interès

extraordinari per la lectura dels papers que té a la mà, no li sembla? Encara toca dues o tres hores diàries. I és exigent al màxim amb ell mateix. Jo li he dit moltes vegades: «Però mestre: si aquesta obra ja la té registrada en disc fa 30 anys o 10, o 22, tant se val, i és tan ben interpretada, per què escarrassar-se tant ara perfeccionant passatges i detalls?»

— Cal fer sempre música, superar dificultats, descobrir on és el «nus» que no em deixa avançar en l'execució, i desfer-lo—, em responia. I de les seves facultats com a director, no en parlem. Sembla que creixi quan es troba davant d'una orquestra. I amb un coneixement total de tot el que cal interpretar, notes, valors, tot. Res no se li esborra. Un detall: en un assaig de no recordo quinà obra, fa parar tot de sobte l'orquestra i adreçant-se a un dels instrumentistes, li diu molt seriosament: «Vostè ha tocat un si bemoll no fa pas gaire. Li remarco que, en tot el curs de l'obra, no en té cap de si bemoll a fer...!» I va continuar l'assaig.

— Compon, encara, a Puerto Rico?

— Sempre; no ha deixat mai de fer-ho. Però no vol donar a conèixer les seves obres; diu que ja les trobaran i les jutjaran quan ell mori. La seva música ha estat molt discutida. Fins i tot es temia que quan la interpretació del Pessebre a Nova York, el públic no reaccionaria pas favorablement, acostumat a un altre estil de composicions. La carta que li ensenyo, del Carnegie Hall, diu prou bé com va ésser de clamorós l'èxit que va tenir el Pessebre en aquesta famosa sala de concerts.

M'ensenya un programa de l'audició del Pessebre a Memphis, on la vídua de Luther King, gran entusiasta de l'obra en vida, va voler que es celebrés una audició. A l'encapçalament del programa, unes paraules breus dedicades a l'amic poeta, que no hi era present: «Mai, en cap audició de l'obra, he vist plorar tant!»

— I segurament molt aviat, es donarà altra vegada el Pessebre a Atlanta, ciutat natal de Martí Luther. La seva vídua vol cloure així, amb aquest missatge de pau, l'homenatge a l'espòs mort al servei d'aquesta causa: la pau.

— I a Israel? Com ha anat l'audició i com és que s'hi va fer?

— En Pau Casals sempre hi ha tingut molta relació, amb gent jueva. Molts dels artistes més importants del món ho són, encara que

de vegades nacionalitzats a d'altres països per motius que ara no vénen al cas. Les comunitats jueves benestants, solen ser protectores de les arts i els seus conreadors. Quan Hitler va declarar a Alemanya la llei antisemita, Casals va jurar que no tornaria a aquest país, mentre durés aquest règim discriminatori. I per què a Israel la darrera audició del Pessebre? Miri, el fill de Golda Meir, l'actual president de l'Estat, és deixeble de Pau Casals i quin lloc més adient que la terra on va començar a clamar la veu més potent en defensa de la pau entre tots els homes? Va ser impressionant...! Li ho ben asseguro... Tot el govern hi era present. Els cors, procedents de diferents «kibutz» del país, van interpretar, després de l'audició, enmig dels aplaudiments que es perllongaven més i més, i totalment per sorpresa, «El cant dels Ocells» en llengua hebrea. El mestre, plorava... Va provar de dir unes paraules que es van trencar pel plor...

—I a Memphis, recordo també el salt d'una noia negra que cantava entre els coristes, travessant sense veure res més que el mestre, per entremitg dels músics i dels instruments en repòs, rebent els aplaudiments i, de genolls besant la mà del mestre. «Veus?», em deia ell, «és veritat que el Pessebre és un missatge de pau per a tothom, sense diferències...!»

Uns moments de silenci, entre nosaltres. Quantes coses a pensar reconsiderant els fets de tots aquests llargs i fecunds anys d'un artista tan universalment reconegut. Ja en acomiadarnos, quasi en Joan Alavedra m'ensenya una vitrina on guarda medalles commemoratives i altres records de les audicions del Pessebre i del mestre: una batuta, una ploma de model antiquat...

—Molta gent diu que en Casals és orgullós. Li puc ben assegurar que no. Ell té exposats tots els obsequis i títols, diplomes, medalles commemoratives... tot! Però no per vanitat, sinó en homenatge als qui li ho han ofert, que no es mereixen que resti amagat el seu esforç en fer patent una admiració que senten per un artista, sigui el qui sigui.

Bo i parlant de les feines que ara té entre mans, llargues i delicades, que potser trigaran dies a acabar-se, ens acomiadem, fins aviat. Una claror serena inunda tota l'estança, confortable, plena de detalls que retraten a qui hi treballa o hi rep els amics. Unes aquarelles s'illumina més vivament amb el bat de sol que cau a la galeria, mirant a Montjuïc. El campanar de l'església propera, toca quarts...

M. Teresa Giménez

FÒRUM MUSICAL

CONCERTS DE QUARESMA

Dijous, 5 de març, 10 nit

CAMERATA INSTRUMENTAL DE BARCELONA - Director: LLUÍS MILLET
Montserrat Martorell, contralt

Programa: Stabat Mater, **Vivaldi**; Cantata núm. 54, «Widerstehe doch der Sünde», **J. S. Bach**; Cantata núm. 82, «Ich habe genug», **J. S. Bach**

Dijous, 12 de març, 10 nit

QUINTET DE VENT (Solistes Orquestra Ciutat de Barcelona)

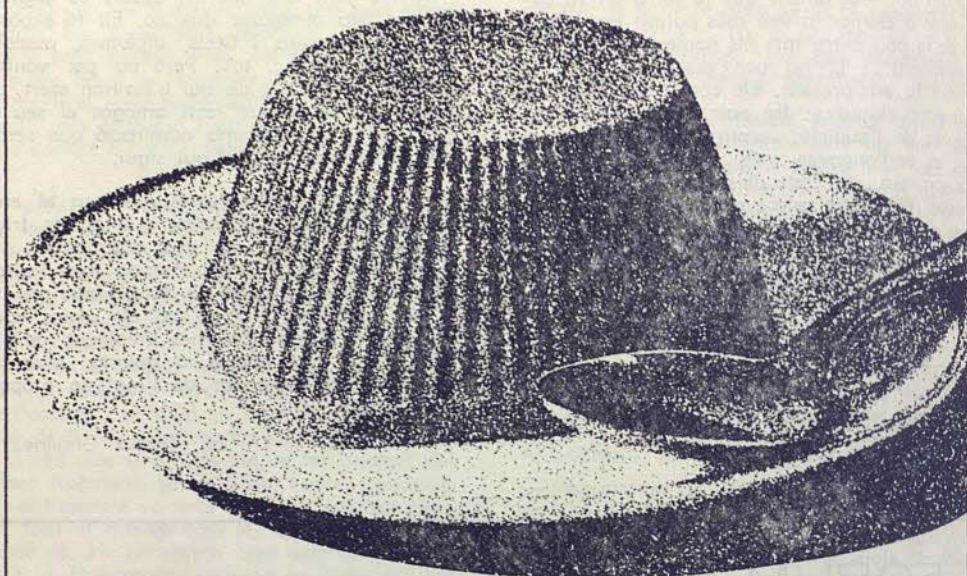
Programa: Divertimento, **Haydn**; Variations sur un thème corse, **Tomasi**; Quintet en mi bemoll, op. 71, **Beethoven**

ESGLÉSIA DE SANT FELIP NERI

NOTES IMPORTANTS:

- Els concerts començaran a les 22 hores en punt i finalitzaran entre 23 i 23.15 hores.
- Preu: 75 pessetes per concert.
- Venda de localitats a les taquilles del Palau de la Música, de 5 a 9 del vespre. Els dies de concert, des de les 9 del vespre a l'església de Sant Felip Neri.
- Els abonats a Fòrum Musical que adquireixin localitats o abonaments per a aquests concerts, tindran la reserva de seient a l'església.

DANY es... DANY

NUEVO Y ORIGINAL PRODUCTO DE

¡pruébelo !

Chocolate

Caramelo

Grand Marnier.

XIV GRAN PREMIO DEL DISCO 1969

El día 9 de diciembre se dio a conocer el resultado del XIV Gran Premio del Disco 1969 otorgado por la revista «Ondas» y «Radio Barcelona».

El jurado se hallaba integrado por D. Juan Dotras Vila, D. Jaime Torrents, D. J. Mestres Quadreny, D. Pedro Casadevall, D. Raimundo Tort, D. M. García Racini, D. Manuel Tarín Iglesias, D. José L. Surroca, D. Gonzalo Serracalra, D. Alberto Mallofré y D. Jorge Janer.

Después de amplias deliberaciones, emitió el siguiente fallo:

ÓPERA ANTIGUA

Claudio Monteverdi, *Il ritorno d'Ulisse in patria* (Vergara 2001/2/3-SG).

ÓPERA CONTEMPORÁNEA

Alban Berg, *Lulú* (Deutsche G. G. ALB 315).

ÓPERA GERMANA

R. Strauss, *Elektra* (Decca SXLE 354-55).

ÓPERA ITALIANA

Bellini, *Norma* (Decca SXLE 368-69).

ÓPERA ESPAÑOLA

Toldrà, *El giravolt de maig* (Edigsa AHMC 10/62).

MÚSICA ANTIGUA

Las cantigas de Santa Maria, *La música en Cataluña hasta el siglo XIV* (Hispanavox HHS 1-2).

MÚSICA DE CÁMARA

Beethoven, *Integral Cuartetos* (La Voz de su Amo, J-063-10.079/86).

ORQUESTA DE CÁMARA

Corelli, *Concerti grossi* (Philips ALB-310).

CLAVECÍN

Recital, por Rafael Puyana (Philips 838. 433 LY).

MÚSICA SINFÓNICA

Bruckner, *Sinfonía núm. 8* (Decca SXLE 335-36).

PIANO

Satie, *Erik Satie, músico gótico* (Ensayo, CENY 1).

MÚSICA DE CONCIERTO

Ravel, *Concierto para piano y orquesta* (Deutsche G. G. 139 349 SLPM).

ORATORIOS Y CANTATAS

Brahms, *Requiem Alemán* (Deutsche G. G. ALB 213).

MÚSICA CONTEMPORÁNEA

Stockhausen, *Canto del adolescente* (Deutsche G. G. 138 811 SLPM).

los conciertos

■ **«EL PESSEBRE».** — Nuevamente el Orfeo Català ofrece al público filarmónico dos audiciones del célebre oratorio de Pau Casals sobre un poema de Joan Alavedra. Estrenado en Europa por el Orfeo el año 1962, desde entonces han sido diversas las ocasiones en que nuestra primera entidad coral ha interpretado esta importante partitura (Asís, Florencia, Toulouse, Sant Miquel de Cuixà, Ginebra). En la memoria de todos los aficionados están las solemnes primeras audiciones dadas en nuestra ciudad en el Nadal de 1967. Colaboran en esta ocasión, junto al Orfeo Català, la Orquesta Ciudad de Barcelona y los solistas Olga Iglesias, soprano; Montserrat Aparici, contralto; Jaume Baró, tenor; Francesc Chico, barítono y Raimon Torres, bajo; todos ellos bajo la dirección general del maestro Lluís M. Millet.

■ **FORUM MUSICAL. CONCERTS DE QUARESMA.** — Iniciada con gran brillantez la serie de «Concerts de Quaresma» organizados por Forum Musical en la Iglesia de Sant Felip Neri, el próximo día 5 de marzo, actuará la **Camerata Instrumental de Barcelona**, bajo la dirección de **Lluís Millet**. Intervendrá como solista la contralto **Montserrat Martorell**. En programa obras de Vivaldi (Stabat Mater) y J. S. Bach (Cantatas núms. 54 y 82). La clausura de esta breve temporada cuaresmal tendrá lugar el día 12 de marzo con la presentación del **Quintet de Vent** (Solistes Orquestra Ciutat de Barcelona), que interpretará obras de Haydn (Divertimento), Tomasi (Variations sur un thème corse) y Beethoven (Quintet en mi bemoll op. 71).

■ **FORUM MUSICAL.** — Prosiguiendo su temporada de conciertos — en cuyo transcurso han actuado hasta el momento ar-

tistas tan prestigiosos como la Orquesta de Cámara de Mainz, The Gabrieli Brass Ensemble, Felicia Weathers, soprano y el violoncelista Pierre Fournier — el viernes día 6 de marzo actuará en el Palacio de la Música la pianista **Annie Fischer**. Esta prestigiosa solista húngara ha obtenido las más altas distinciones internacionales por su arte inimitable. Su carrera es una brillantísima sucesión de éxitos. En numerosas ocasiones ha sido reclamada por los directores más importantes (Ansermet, Von Karajan, Jochum, Klemperer, Dixon, Dorati, Solti, Kubelik, Kempe, etc.), para colaborar como solista en sus conciertos. Su participación en los Festivales Internacionales (Berlín, Edinburgo, Lucerna, Atenas, Salzburgo, etc.) ha sido en todas partes uno de los más destacados acontecimientos. En su recital en el Palau de la Música Catalana, **Annie Fischer** interpretará obras de Mozart (Sonata en la menor), Beethoven (Sonata en sol menor, op. 49 y Sonata en la bemol mayor, op. 110) y Schumann (Fantasía en do mayor).

■ **ASOCIACIÓN DE CULTURA MUSICAL.** — Tras el éxito extraordinario conseguido por Alexis Weisenberg, la Cultural ofrecerá a sus socios, el próximo día 7 de marzo, la actuación del **Cuarteto Smetana**, una de las agrupaciones de cámara de mayor tradición que lleva celebrados cerca de mil conciertos en treinta y siete países.

■ **PATRONATO PRO-MÚSICA.** — Patronato Pro-Música ha programado el Segundo Ciclo de su XII Temporada Musical, que promete ser brillantísima por la categoría de los artistas que en ella intervendrán: Arturo Rubinstein, Rosalyn Tureck, la Orquesta de París, la Orquesta Nacional y el Orfeón Donostiarra.

instituto de la alta fidelidad
rosario, 12
barcelona-17

D.

domiciliado en

provincia de

calle/plaza n.º

desea recibir información continuada sobre las actividades
que desarrolla el INSTITUTO DE LA ALTA FIDELIDAD.

Remitir a: Instituto de la Alta Fidelidad
Rosario, 12
Barcelona-17

pro musica

Patronato Pro Música de Barcelona

XII TEMPORADA MUSICAL - II Ciclo de Abono

1 — 19 de marzo
tarde
ARTUR RUBINSTEIN, piano
Orquesta Ciudad de Barcelona
Director: Antoni Ros-Marbà
Programa: *Concierto para piano y orquesta* núm. 3, Beethoven
Concierto para piano y orquesta núm. 4, Beethoven

2 — 21 de marzo
noche
ARTUR RUBINSTEIN, piano
Programa: *Recital Chopin*

3 — 29 de abril
noche
ROSALYN TURECK, piano
Programa: *Recital Bach*

4 — 6 de mayo
noche
Presentación de la ORQUESTA DE PARÍS
Director, Georges Prêtre
Programa: *Sinfonia, Bizet*
Sinfonia núm. 1, Malher

5 — 7 de mayo
noche
ORQUESTA DE PARÍS
Director: Serge Baudo
Alexis Weissenberg, piano
Programa: *Alborada del gracioso, Ravel*
Concierto núm. 3 para piano y orquesta, Prokofieff
Les offrandes oubliées, Messiaen
La Mer, Debussy

6 — 28 de mayo
noche
ORQUESTA NACIONAL
Director: Rafael Frúbech de Burgos
Orfeón Donostiarra
Programa: *Sinfonia* núm. 8, Beethoven
La vida breve, Falla

7 — 29 de mayo
noche
ORQUESTA NACIONAL
Director: Rafael Frúbech de Burgos
Orfeón Donostiarra
Programa: *Sueño de una noche de verano, Mendelssohn*
Carmina Burana, Orff

PALACIO DE LA MÚSICA

ABONOS: Se despachan en las taquillas del Palacio de la Música, todos los días laborables de 5 a 9 de la tarde, hasta el día 7 de marzo, bajo las siguientes modalidades:

ABONO GENERAL. — Detalles en el Palacio de la Música.

ABONO PARCIAL A CUATRO CONCIERTOS. — Información en el Palacio de la Música. Los señores abonados a esta modalidad tendrán preferencia en la reserva de las mismas localidades para los restantes conciertos.

Los señores que adquieran abonos en cualquiera de las modalidades indicadas tendrán preferencia para conservar las mismas localidades en las temporadas sucesivas del Patronato Pro Música.

LOCALIDADES: Se despacharán en las taquillas del Palacio de la Música, Amadeo Vives número 1, teléfono 222 65 94, de 5 a 9 de la tarde, a partir del lunes, día 9 de marzo, para todos y cada uno de los conciertos.

MIQUEL SAPERAS

El mestre Enric Morera

Quan acabo la lectura d'una biografia, no deixo de preguntar-me quins motius devia tenir l'autor per emprendre's un treball tan complex i arriscat. En aquest cas no era tan sols la cortesia de complaure els amics que demanaven un article o una conferència, sinó l'envit que era, per a un escriptor com en Miquel Saperas, l'ocasió de parlar extensament d'un home que es féu a pols una immensa popularitat, amb la seva obra, i que fou per damunt de tot un treballador esforçat, infatigable, i és ara una figura humana ben poc coneguda. Un home que de vegades s'entendria com un infant, i tot seguit esclatava amb algun impuls arrauxat; però que mai, per res, no perdia la fe en l'obra ni el coratge que cal, almenys per a escriure-la. Quan un llegeix que el seu catàleg consta de més de 800 obres queda literalment esbalaït!

No fa estrany, doncs, que un escriptor que s'ha vinculat a l'Orfeó Català i ha dedicat estudis a altres músics, com el mestre Nicolau, també es senti atret per l'«esgalabrant figurassa» del mestre Morera, com li diu J. M. de Sagarra a les seves **Memòries**, amb el do del llenguatge gràfic i hiperbòlic que li permet unes síntesis tan encertades. La biografia d'ara ens les confirma: la figura escabellada i punxosa del mestre apareix continuament, cada dia, als escenaris, als concerts, als Orfeons, a les sardanes. La mateixa profusió de les vuit-centes obres — que bastaria per a omplir el llibre — omple quaranta anys intensíssims de la vida cultural del país. El mestre Morera

irromp a l'ambient artístic de Barcelona, com un heroi wagnerià sortint a la palestra, ple de força i de voluntat. S'atreu de seguida l'amistat de la gent dels Quatre Gats i de l'Àngel. I esdevé al costat de Russinyol, el capítol musical de les festes de Sitges. Aquesta part, que Saperas presenta ben detallada i que amb altres aspectes ens era contada al llibre de Ramon Planes que comentàvem no fa gaire, ens mostra el músic jove, tornant de Bèlgica on ha estudiat amb grans mestres, que sap fer-los venir a la vila blanca i oferir un tast divertit i ambiciós a la segona i a les successives Festes Modernistes. A la quarta estrena **La Fada**, amb lletra de Massó i Torrents, l'obra que ara no coneix ningú, malgrat que sigui tan sovint anomenada. Era el moment de confluència, al qual el músic devia aportar una efusió juvenil i molt intensa, captada al costat dels homes significatius del moment. Sabem (per la magnífica biografia de Pompeu Fabra escrita per Josep Miracle), que Morera, amb Granados, i Fabra, i amb l'autor dels **Croquis Pirinencs**, havia fet una excursió rica d'anècdotes pintoresques; i és la que Massó al·ludeix al pròleg a l'edició de **La Fada**, que en música, començà a viure aquell dia, com un nou matis de la multiplicitat de fades que aleshores baixaven dels Pirineus. Morera havia tractat d'un a tots els homes que en aquella hora s'escarrassen per la renovació artística. I era un dels músics sobresortints dels que componien per a «l'ambient musical» dels espectacles de la Sala Mercè, sota el guiatge d'Adrià Gual. Fou l'autor de més èxit a les quatre iniciatives

Casa DIONISIO CHIAPPO

Guitarres de concert

Pianos

Harmòniques

Acordions

Aribau, 1 - Gran Via, 583

Telèfon 254 52 99

BARCELONA-11

i represes del Teatre Líric Català, primer sota aquest nom, amb l'estrena de **L'Alegria que passa** (1901), amb èxit perdurable; i altres sis obres. Ho és als «Espectacles Graner», on estrena **La Santa Espina** (fantasiosa rondalla d'Àngel Guimerà), que insereix la immortal sardana; i al Tívoli, altra vegada, amb **Don Joan de Serrallonga** (1922) i altres obres que atenyen un èxit sense represa, i amb el debut, també d'Emili Vendrell. I encara un altre intent, dos anys després, al Teatre Victòria del Paral·lel.

El treball del mestre per compondre un tan considerable nombre d'obres teatrals és immens. Hom les hi demana perquè són les d'èxit: i són, en aquest cas, evidentment les millors. Hi passa un fluid i una ambició prou intenses, capaç d'acostar-se al poble amb l'obra ben feta, com demanaven els definidors del temps. Amb **La Font de l'Albera**, estrenada a Ceret, al teatre líric passa a l'altre costat dels Pirineus, com una fada efímera, atreta d'allí estant per Josep S. Pons. I l'evocació de l'estrena, dins la biografia, dona un moment d'expansió poètica d'aquells tan cars a Miquel Saperas, encara que faci de biògraf.

Potser — és una simple nota del comentari — el teatre del mestre era una successiva davallada de la seva ambició inicial, tornant de Bèlgica, iniciada amb la música simfònica i el cèlebre **Concert per a Violoncel** que hom ha emprogramat altres vegades. O d'aquelles òperes que estrenà al Liceu, i que han estat així mateix reposades. En canvi, d'aquestes obres de teatre — moltes d'elles amb la seva sardana — surten les sardanes que li han assegurat l'èxit inacabable, en les versions per a cobla i en les corals, que persisteixen infatigablement als programes de tots els orfeons. El mestre s'havia lliurat de cor a aquesta obra per al poble, sense que en cap moment, durant els quaranta anys que pogué exercir-la, deixés decaure la qualitat de la composició, ni el gust artístic. Aquest és un dels seus mèrits. El millor, sens dubte. I el llibre d'en Saperas el posa en

relleu. En canvi, un pensa que el contacte amb tants d'autors i en medis diversos, havia d'omplir d'anècdotes la vida d'aquest home que passa de la penúria a la glòria, que guanya diners i vol ser de pagès, que ha tingut una joventut ferrenya i agosarada a l'Argentina, que amb les seves gosadies ha deixat Barcelona per anar a provar fortuna a Madrid i a Buenos Aires, després, i torna sempre com un fill pròdig, a la seva terra, que l'acull i tem la rauxa d'aquest home que l'estima i que sempre està a punt de moure brega; o, si tanmateix era com un infant, de fer almenys una rebequeria. El biògraf n'explica unes quantes: si hi aprofundíem trobaríem altres justificacions a tants d'impulsos, i a les reaccions adverses en homes no pas menys importants que ell dins la vida catalana. Quina presència i influència hi tenia la seva persona? O era com si conegués l'alta ambició nacional i la portés a la música, i en canvi visqués solitari en un erm, sense captar-se els altres homes que, com ell mateix, hi volien cultivar. El biògraf recorda, a més de les incidències, judicis despectius contra companys i mestres: contra Pedrell, per exemple, que els altres deixebles han tractat amb deferència i devoció. Contrast terrible, per a aquest músic sapient que completà el periple de la vida amb l'exercici de la càtedra d'Harmonia de l'Escola Municipal de Música de Barcelona (de la qual fou subdirector) i des d'on pogué exercir un mestratge importantíssim per a les posteriors promocions de compositors, gràcies a les ensenyances tècniques i estètiques, com diu Manuel Valls, i com ha reconegut un deixeble tan significat com Xavier Montsalvatge en un text reproduït a la mateixa biografia.

Aquest llibre aconsegueix, doncs, dues de les finalitats de la biografia: mostrar l'interès de l'autor per uns trets destacats del personatge, i incitar el del lector que desitjaria fer-li encara altres preguntes per rebre'n generoses respostes, fins a contemplar la magnitud de la figura, l'esgarrifor del geni i la puresa del seu cor.

OSVALD CARDONA

*La admiración
de una obra perfecta*

representante

cineco

bari y fontesà, 11 - barcelona
t. 250 34 24 - dir. tel. cineco

- **TVE.** — Como conmemoración del II Centenario del nacimiento de Beethoven y como ya han hecho las televisiones de Alemania e Inglaterra, TVE, tiene preparado su ciclo de conciertos que el maestro Rafael Ferrer ha estructurado para el programa que retransmite la segunda cadena «Música en la Intimidad». En esta serie de programas se cuenta con la colaboración de intérpretes tan prestigiosos como el cuarteto Vegh, la pianista Rosa Sabater, el violinista Gonzalo Comellas, el quinteto de viento «Solista de la Orquesta Ciudad de Barcelona» y otros.
- **ORANGE.** — En el magnífico teatro Romano de esta ciudad francesa está prevista para finales de julio la actuación de Duke Ellington con su cantata «Freedom». Para esta ocasión el popular «Jazzman» ha pedido la colaboración de la «Coral Sant Jordi», de Barcelona.
- **MADRID.** — Éxito espectacular de la audición del «Elias» de Mendelssohn. La Orquesta Nacional dirigida por Frubeck de Burgos con los cantantes Sheila Armstrong, Norma Procter, Alexander Young y Forbes Robinson, con los coros de la New Philharmonia de Londres conducidos por Wilhem Pilz, dieron una versión memorable de esta importantísima partitura.
- **MILÁN.** — Nuestra gran soprano Montserrat Caballé ha salido recientemente para Milán con objeto de ofrecer cinco interpretaciones de «Lucrecia Borgia», en la Scala.
- **MADRID.** — Reparición en esta ciudad de la gran pianista barcelonesa Rosa Sabater en dos conciertos de la orquesta de la R. T. V. en el Teatro Real, bajo la batuta del maestro García Asensio y con la intervención de los coros que dirigía el maestro Blancafort. Interpretó para el público madrileño el «Concierto en Sol Mayor» de Ravel.
- **NUEVA YORK.** — Montserrat Caballé y Bernabé Martí tienen proyectada una serie de audiciones en esta ciudad americana. Montserrat Caballé actuará en el Carnegie Hall. Por otra parte, Bernabé Martí cantará «Rigoletto» en el New York City Opera.

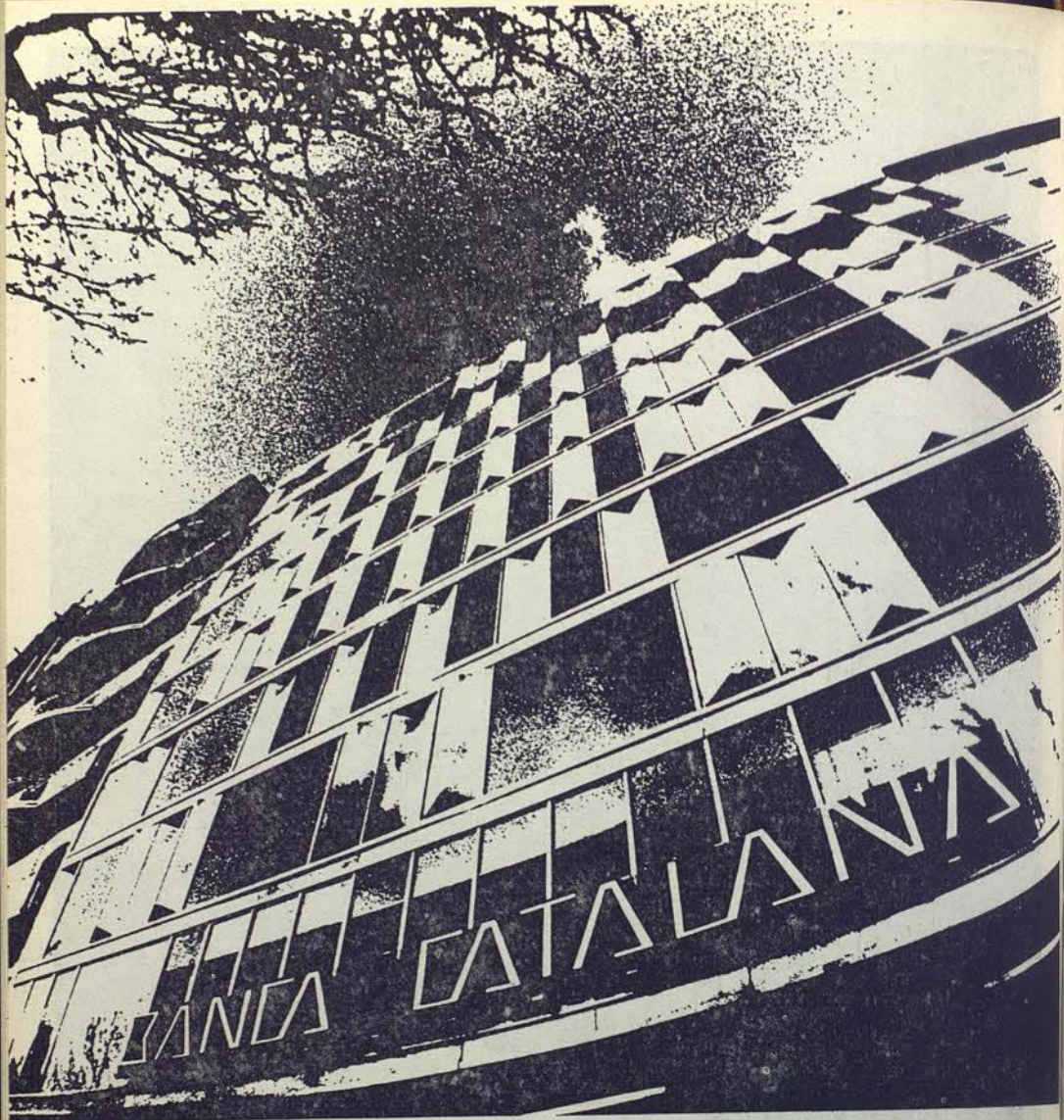

M. DUART

FERRAN
JOYERO

RELOJERIA-PLATERIA
P.º DE GRACIA, 89 - TEL. 2151326 - BARCELONA

BANCA CATALANA

Voluntad de renovación y servicio.

BARCELONA

Oficina Central: Paseo de Gracia, 84
 Agencia Gran Vía: Avda. J. Antonio, 615
 Agencia Sants: San Medin, 2

SUCURSALES EN:

GERONA Alvarez de Castro, 5
 MASNOU Avda. Generalísimo, 27
 MOLLERUSA Ferrer y Busquets, 31
 OLOT San Esteban, 19
 PALAMOS Avda. Generalísimo, 43

PREMIA

TARRAGONA Avda. Generalísimo, 162
 TORTOSA Avda. Generalísimo, 31
 LERIDA { Plaza de España, 23
 AGENCIA Urbana: Avda. Gral. Mola, 8

SCHUBERT: Sinfonía n.º 1 en re mayor, D. 82 y Sinfonía n.º 3 en re mayor, D. 200. — The Menuhin Orchestra. — Director: Yehudi Menuhin. — EMI Stereo I 063-00.389.

Schubert, el gran maestro del lied, el pequeño niño cantor de Viena, escribió su primera Sinfonía en 1813, a la edad de 16 años. Desde este año hasta su prematura muerte, acaecida quince años más tarde, escribió otras siete. Indudablemente las primeras sinfonías no son más que ejercicios, llenos de verdadero frescor y atractivo, pero que no llegan a ser auténticas obras maestras, como lo es su célebre novena sinfonía en do mayor, obra cumbre e inmortal de la música sinfónica vienesa. Sus primeras sinfonías, sin embargo, poseen ya el sello de la personalidad extraordinaria de su autor. De ellas se han realizado varias y excelentes grabaciones discográficas.

Ahora, gracias al entusiasmo y al buen oficio de Menuhin, podemos oírlas nuevamente, en unas versiones que en nada desmerecen de las anteriores. Menuhin sabe traducir admirablemente estos bellos poemas sinfónicos, prestándoles toda la gracia y luminosidad que les son propias. Además del disco que comentamos y que puede sorprender a más de un melómano porque ha de brindarle con toda probabilidad el descubrimiento de unas obras poco divulgadas, han aparecido ya otros dos microsuros conteniendo las sinfonías números 2 y 6 (con la Orquesta del Festival de Bath) y la 4 y 5 con el mismo conjunto que el del disco que comentamos.

La grabación se beneficia de una toma perfecta de sonido, que contribuye a un beneficioso contraste de los planos sonoros y de un prensaje no menos excelente. Ello nos induce a creer que la grabación integral de las sinfonías de Schubert por Menuhin conseguirán una gran categoría.

BEETHOVEN: Cinco conciertos para piano y orquesta. — Fantasia coral. — New Philharmonia Orchestra. — Daniel Barenboim, piano. Otto Klemperer, director. — EMI SAN 238/41 L.

Con motivo del bi-centenario del nacimiento de Beethoven las más reputadas firmas discográficas nos van deparando múltiples grabaciones del genio de Bonn. Concretamente la **Deutsche Grammophon Gesellschaft** prepara toda la obra completa de Beethoven en 12 álbumes... Pero las otras empresas no le van en zaga y cada cual nos va a ofrecer diversas versiones a cargo de sus respectivos intérpretes. Así la marca inglesa EMI nos brinda la integral de los cinco conciertos para piano y orquesta, a cargo de este sorprendente pianista y director que es Daniel Barenboim. El joven artista argentino, afinado en Londres, actúa aquí como pianista — que es su verdadero *métier* — y en este aspecto resulta verdaderamente excepcional. Su ímpetu, su juventud, su profunda musicalidad y sus innegables dotes interpretativas se funden al servicio de unas páginas excepcionales de la literatura pianística. Barenboim, no hay que olvidarlo, es también un profundo conocedor de la orquesta. Y esto es muy importante en el momento de volcar, de traducir, de interpretar estos conciertos para piano y orquesta. De ahí que sus versiones resulten maravillosas.

Kemplerer, con su profunda autoridad y veteranía, al frente de un conjunto sinfónico tan sensacional y perfecto como la New Philharmonia de Londres, resuelve de forma contundente el constante diálogo pianístico-orquestal. No es de extrañar, pues, que uniendo los nombres de la orquesta londinense con los de Klemperer y Barenboim, tengamos unos discos que hacen un verdadero honor a una firma discográfica de prestigio. — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
Febrero		
27 viernes 22.15 h.	Palau	Orfeo Català. Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Lluís M.ª Millet. Olga Iglesias , soprano. Montserrat Aparici , contralto. Jaume Baró , tenor. Francesc Chico , barítono. Raimon Torres , bajo. El Pessebre , de Pau Casals.
Marzo		
1 domingo 18 h.	Palau	Orfeo Català. Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Lluís M.ª Millet. Olga Iglesias , soprano. Montserrat Aparici , contralto. Jaume Baró , tenor. Francesc Chico , barítono. Raimon Torres , bajo. El Pessebre , de Pau Casals.
2 al 6 10 h.	Palau	VIII Ciclo de audiciones para la iniciación Musical de los Escolares. Dedicada a la personalidad de Stradivarius y la evolución de los instrumentos de arco. Cuarteto de cuerda «Jugend Musiziert» de Munich. (Juventudes Musicales.)
5 jueves 22 h.	Sant Felip Neri	Camerata Instrumental de Barcelona. Dir.: Lluís Millet. Montserrat Martorell , contralto. Obras de Vivaldi y Bach. (Concerts de Quaresma — Fòrum Musical.)
6 viernes 22.15 h.	Palau	Annie Fischer , piano. Obras de Mozart, Beethoven y Schumann. (Fòrum Musical.)
7 sábado 22.30 h.	Palau	Cuarteto Smetana. Obras de Mozart, Beethoven y Smetana. (Asociación de Cultura Musical.)
12 jueves 22 h.	Sant Felip Neri	Quintet de Vent. (Solistes Orquestra Ciutat de Barcelona.) Obras de Haydn, Tomasi, Beethoven. Concerts de Quaresma — Fòrum Musical.)
15 domingo 18.30 h.	Casal Metge	Josep Calvo , violinista. Núria Turull de Calvo , pianista. Obras de Beethoven y Massià. (Assoc. d'Amics i Deixebles de J. Massià i M. ^a Carbonell).
16 lunes 19 h.	Palau	Concurso Internacional de Ejecución musical María Canals. Prueba final.
17 martes 22.15 h.	Palau	Quatuor Vocal de Bruxelles. Obras de Soriano, Victoria, Monteverdi, Josquin des Pres, Palestrina, Lassus, etc. (Fòrum Musical — Juventudes Musicales.)
19 jueves 18.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: A. Ros-Marbà. Artur Rubinstein , piano. Obras de Beethoven. (Patronato Pro-Música de Barcelona).

GUÍA MUSICAL

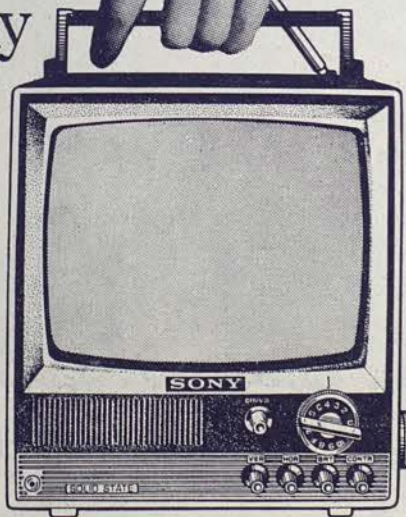
Temporada 1969/1970 — 27 de febrero 1970. — Número 15.

Edición de 4.000 ejemplares.

Editado por «Palau de la Música Catalana» — Departamento de Publicidad.

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUÍA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

La il·lusió
duu el nom Sony

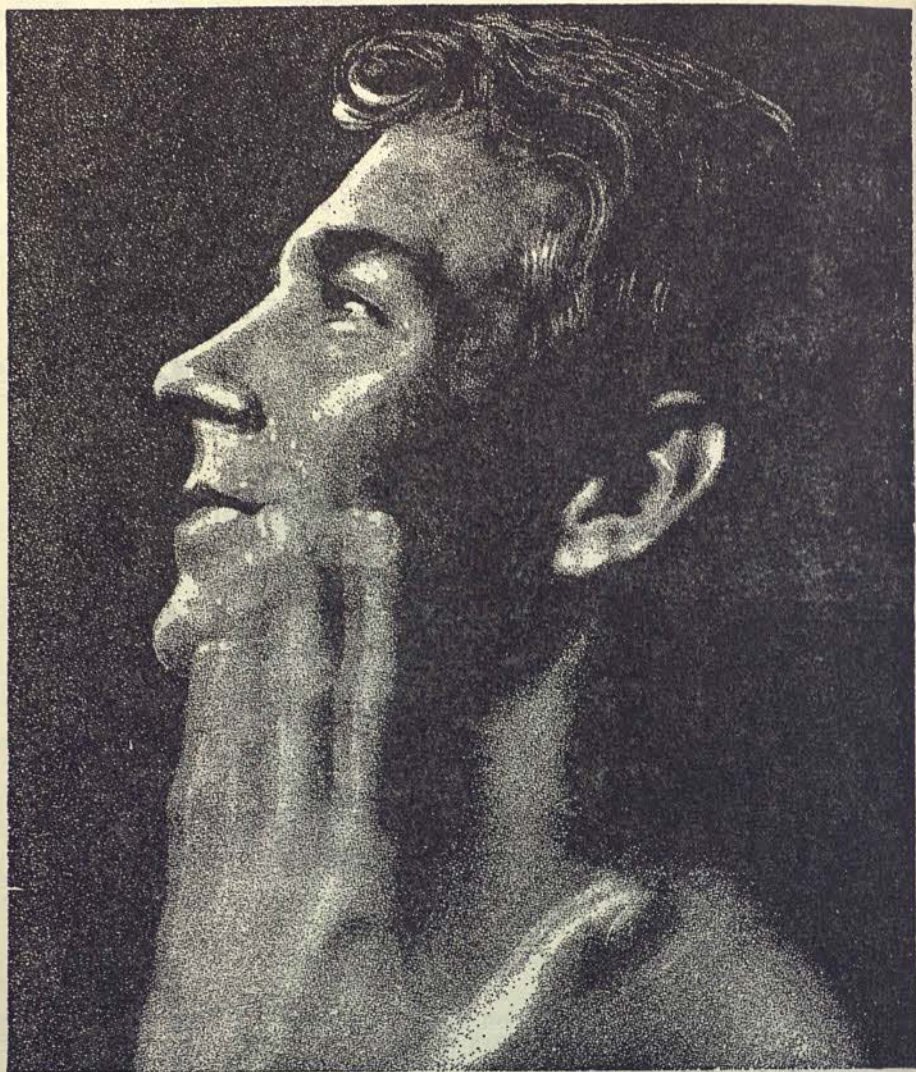
**el televisor portàtil
més lleuger**
(s'alça amb un sol dit)

SONY funciona a tot arreu
SONY només pesa 4 Kilos i mig
SONY amb imatge de 9 polzades
SONY amb triple control de sensibilitat
SONY amb altaveu frontal
SONY amb corrent domèstica o bateria
SONY té quatre lletres:

SONY

Rosselló, 283 - Tel. 258 52 85 - Barcelona-9

Divisió Audiovisual: ràdios, televisors, magnetòfons, magnetoscòpis-Divisió Sobax: calculadores electròniques portàtils.

AMB AQUEST GEST...

milions d'homes de tot el món comencen cada dia llur jornada.

Un massatge fort i baronívol de FLOID després d'afaitar-vos us evitarà tota irritació cutània i prepararà la vostra pell per a l'afaitada de l'endemà.

Amb l'ús habitual de FLOID AFTER-SHAVE l'home d'avui reprèn la lluita diària, optimista i ben dispost.

Useu, també, Aigua de Colònia FLOID.
Fresca, baronívola... excitant.

Floid

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. New York / London / París / Barcelona

• P. 10.000 • estudi de boques